

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 91.947 van 4 januari 2001

A. 98.592/VIII-2008

In zake : **LEQUESNE** Jean-Marie,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Benoît CAMBIER, advocaat,
J.-B. Meunierstraat 22
1050 Brussel,

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Justitie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER, RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,

Gezien de op 21 december 2000 ingestelde vordering, waarbij Jean-Marie LEQUESNE de schorsing vordert, volgens de procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid, van de tenuitvoerlegging van het ministerieel besluit van 22 november 2000 waarbij geweigerd wordt hem door verhoging in weddeschaal tot weddeschaal 1D te bevorderen in een betrekking van gerechtelijk afdelingscommissaris die op 1 april 2000 vacant is verklaard;

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 22 december 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij deze worden opgeroepen om te verschijnen op 3 januari 2001 om 14.30 uur;

Gehoord het verslag van Mevr. DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. L. CAMBIER, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. Ph. LEVERT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer LOMBAERT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker als gerechtelijk afdelingscommissaris de Centrale Dienst voor de Bestrijding van de Corruptie (CDBC) leidt; dat in een vacaturebericht van 20 juni 2000 aan de betrokken ambtenaren is meegedeeld dat 57 betrekkingen van gerechtelijk afdelingscommissaris met weddeschaal 1 D vacant zijn, waaronder 1 betrekking in de CDBC en 56 in de brigades; dat verzoeker heeft gesolliciteerd naar de betrekking die vacant is bij de CDBC; dat de procureur des Konings op 31 juli 2000 een gunstig advies heeft gegeven over verzoeker; dat verzoeker op 2 augustus 2000, tijdens een onderhoud met de commissaris-generaal van de gerechtelijke politie, verneemt dat een klacht tegen hem is ingediend wegens proxenetisme; dat verzoeker via briefwisseling met de commissaris-generaal van de gerechtelijke politie op 26 september 2000 ervan op de hoogte is gebracht dat de procureur des Konings een administratief onderzoek instelt om op basis van verschillende gerechtelijke vooronderzoeken die in zijn parket aan de gang zijn, alle nodige gegevens over hem te verzamelen; dat de commissaris-generaal op 25 oktober 2000 aan de Minister van Justitie heeft laten weten dat verzoeker de leiding van de CDBC wenst te hervatten, terwijl verzoeker op 4 augustus 2000 zelf had gevraagd hem daarvan te ontheffen totdat de uitslag van het lopende onderzoek bekend was; dat de beslissing waarbij de geambieerde bevordering wordt geweigerd, op 6 september 2000 "bij uittreksel" en dus zonder motivering in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt; dat de volledige bestreden beslissing op 15 december 2000 ter kennis is gebracht van verzoeker, die daarom had verzocht;

Overwegende dat de bestreden handeling eerst op 15 december 2000 ter kennis is gebracht van verzoeker; dat het kennen van de gehele of gedeeltelijke motivering van de handeling doorslaggevend kan zijn bij het kiezen van de beroepsprocedure; dat zulks in dezen het geval is, onder meer omdat het motief betrekking heeft op het privé-leven van verzoeker; dat de uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering, ingesteld op 21 december 2000, overigens niet ernstig wordt betwist;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent, onder meer aan schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, schending van het vermoeden van onschuld

en schending van de artikelen 6.2, 8 en 14 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden; dat hij aanvoert dat de bestreden beslissing niet naar behoren is gemotiveerd door verwijzingen naar verslagen van 23 september 1999, 16 februari 2000 en 10 oktober 2000 die hem onbekend zijn; dat hij van oordeel is dat de vermelding dat het gunstige advies van de procureur des Konings in strijd zou zijn met die andere adviezen, geen afdoende motivering voor de bestreden beslissing is; dat hij de niet nader toegelichte bewering dat hij "een risico inhoudt doordat hij omgaat met mensen die hij beter zou mijden" als een onaanvaardbare inmenging in zijn privé-leven beschouwt; dat de omstandigheid dat een gerechtelijk vooronderzoek is geopend, volgens hem geen grond kan zijn om zijn benoeming te weigeren, gelet op het vermoeden van onschuld;

Overwegende dat de verwerende partij op de terechtzitting heeft aangevoerd dat de verslagen van 23 september 1999 en van 16 februari 2000, waarin ze vaststelt dat kritiek geuit wordt op de leidinggevende kwaliteiten van verzoeker, van vroegere datum zijn dan de sollicitatie van verzoeker; dat ze aangeeft dat het toezicht op de CDBC een taak is van het college van procureurs-generaal en dat de procureur des Konings niet op de hoogte was van de feiten die aanleiding hebben gegeven tot een gerechtelijk vooronderzoek en tot een administratief onderzoek omtrent verzoeker;

Overwegende dat de bestreden handeling, na de vermelding dat verzoeker zich kandidaat heeft gesteld, dat hij geslaagd is voor het bekwaamheidsexamen en dat hij over de vereiste anciënniteit beschikt, de volgende motivering bevat :

" Ondanks het gunstige advies van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Brussel over de manier van dienen, het rendement, de beroepsbekwaamheid en de persoonlijkheid van betrokkene voor een bevordering tot gerechtelijk afdelingscommissaris in weddeschaal 1D;

Overwegende dat momenteel een gerechtelijk vooronderzoek over gerechtelijk afdelingscommissaris LEQUESNE aan de gang is;

Overwegende dat uit het dossier van betrokkene blijkt dat hij bij brief van 4 augustus 2000 aan de commissaris-generaal van de gerechtelijke politie bij de parketten heeft gevraagd dat hij tijdelijk zou worden ontheven van de leiding van de Centrale Dienst voor de Bestrijding van de Corruptie;

Overwegende dat hij naar aanleiding van dat verzoek werkelijk ontheven is van de leiding van de CDBC en dat hem een niet-operationele functie bij het commissariaat-generaal van de gerechtelijke politie is toevertrouwd, namelijk als hoofd van de niet-operationele documentatie;

Overwegende dat gerechtelijk afdelingscommissaris LEQUESNE tot op heden nog altijd die functie uitoefent en dat geen gevolg is gegeven aan zijn verzoek om zijn operationele functie als hoofd van de CDBC te hervatten;

Overwegende dat eerste advocaat-generaal DELIGNE als magistraat die het gezag uitoefent, namens het college van procureurs-generaal, op het commissariaat-generaal van de gerechtelijke politie bij de parketten, op 23 september 1999 aan de procureur-generaal van het hof van beroep te Bergen een verslag heeft bezorgd waarin afkeurend wordt gesproken over de manier waarop de gerechtelijke afdelingscommissaris de CDBC leidde;

Overwegende dat het gunstige advies van de procureur des Konings indruist tegen de bewoordingen van het genoemde verslag over de manier waarop betrokkene de CDBC leidde en dat dit advies over de manier van dienen, het rendement, de beroepsbekwaamheid en de persoonlijkheid van de heer LEQUESNE niet door de feiten lijkt te worden bevestigd;

Overwegende dat bijstandsmagistraat ULLMAN, die belast is met het gezag over en het toezicht op de afdeling Operationele Ondersteuning en Opsporing van het commissariaat-generaal van de gerechtelijke politie op 16 februari 2000 aan de voorzitter van het college van procureurs-generaal een verslag heeft bezorgd waarin afkeurend wordt gesproken over het functioneren van de CDBC;

Overwegende dat het Ambt van de inspecteur-generaal van de gerechtelijke politie belast is met een administratief onderzoek om een oplossing te vinden voor de structurele problemen die zijn vastgesteld in de organisatie en de leiding waarnaar in de voormelde verslagen wordt verwezen;

Overwegende dat het gunstige advies van de procureur des Konings te Brussel, alsook de bevordering tot weddeschaal 1D, die ipso facto een leidinggevende functie inhoudt, van gerechtelijk afdelingscommissaris LEQUESNE indruisen tegen het advies dat het Ambt van de procureur-generaal te Brussel op 10 oktober 2000 heeft uitgebracht, waarin wordt geoordeeld dat het niet raadzaam lijkt te overwegen om betrokkene opnieuw de leiding over de CDBC toe te vertrouwen, gelet op het risico dat betrokkene inhoudt door zijn omgang met mensen die hij beter zou mijden";

dat niet wordt betwist dat de adviezen van 23 september 1999 van de eerste advocaat-generaal, van 16 februari 2000 van de bijstandsmagistraat en van 10 oktober 2000 van de procureur-generaal niet ter kennis zijn gebracht van verzoeker; dat een motivering door verwijzing naar adviezen of verslagen slechts aan de wettelijke voorschriften voldoet als die gegevens aan verzoeker zijn meegedeeld; dat de vermelding van een aan de gang zijnd gerechtelijk vooronderzoek omtrent verzoeker niet verenigbaar is met het vermoeden van onschuld beschermd bij artikel 6.2 van het Europees Verdrag van de rechten van de mens; dat dit des te meer geldt, daar volgens het laatstgenoemde dossierstuk daaromtrent, namelijk het verslag d.d. 10 oktober 2000 van de procureur-generaal te Brussel aan de Minister van Justitie, "de gedane onderzoeksverrichtingen (...) niet uitwijzen dat de heer LEQUESNE een strafbaar feit heeft gepleegd" en het verhoor van verzoeker "geen beduidende informatie heeft opgeleverd uit het oogpunt van de strafrechtelijke of tuchtrechtelijke vervolging van die officier"; dat het eerste middel ernstig is;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent aan schending van de artikelen 30 tot 37, 59 tot 67, 110, 112 en 117 van het koninklijk besluit van 19 december 1997 houdende de administratieve rechtspositie en de bezoldigingsregeling van de personeelsleden van de gerechtelijke politie bij de parketten, schending van de rechtsregels en -beginselen, in het bijzonder van de rechten van verdediging en het beginsel van behoorlijk bestuur en billijke rechtspleging, ontstentenis van motivering en machtsoverschrijding; dat hij opmerkt dat de ambtenaar bij het comité tot regeling van de gerechtelijke politie bij de parketten een beroep kan instellen tegen het ongunstige, gemotiveerde advies van de procureur des Konings van het ambtsgebied; dat hij onderstreept dat de regelgeving alleen in dat advies voorziet, terwijl de bestreden beslissing genomen is op basis van andere adviezen die hem niet bekend zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 30 van het koninklijk besluit van 19 december 1997 de procureur des Konings van het ambtsgebied waarin de betrekking vacant is, een gemotiveerd advies uitbrengt over de wijze van dienen, het rendement, de beroepsbekwaamheid en de persoonlijkheid van de gegadigde voor een bevordering door verhoging in graad; dat artikel 35 van dat besluit bepaalt dat de gegadigde bij het comité tot regeling van de gerechtelijke politie bij de parketten beroep kan instellen tegen een ongunstig advies; dat verzoeker in het onderhavige geval dat beroep niet heeft ingesteld, aangezien het uitgebrachte advies gunstig is; dat het weigeren van de bevordering op basis van adviezen die uitgaan van andere magistraten dan de in de regelgeving genoemde procureur des Konings en die niet meegedeeld zijn aan verzoeker, bijgevolg gelijkstaat met misbruik van het in het statuut vastgestelde procesrecht; dat het tweede middel ernstig is;

Overwegende dat verzoeker aanvoert dat hij een "vlekkeloze" loopbaan van drieëntwintig jaar heeft; dat hij van oordeel is dat de bestreden weigering om hem in weddeschaal te bevorderen, gebaseerd is op lasterlijke motieven die zijn verdere loopbaan grondig en onherstelbaar kunnen schaden; dat zijn reputatie en zijn eer volgens hem onherroepelijk zullen worden geschonden als de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling niet wordt geschorst; dat verzoeker aanvoert dat aangezien door verrassende "lekken" reeds artikelen konden verschijnen over de beschuldiging waarvan verzoeker het slachtoffer is, het verband met de bevorderingsweigering, waartoe in het licht van het gunstige advies van de procureurs des Konings alleen kan worden besloten wegens bijzondere en buitengewone omstandigheden, de meest onterende twijfels en geruchten alleen maar kan vergroten; dat hij voorts het volgende stelt :

" Uit een persoonlijker oogpunt is verzoeker diep geschokt te moeten vaststellen dat de persoon met wie hij samenwoont volgens geruchten de echte reden is waarom hij niet wordt bevorderd.

Zoals een ernstig en plichtsgetrouw officier van gerechtelijke politie betaamt, heeft verzoeker er altijd op gelet dat hij zijn privé- en gezinsleven gescheiden houdt van zijn beroepsleven en dat zijn beroepsleven niet in het gedrang of in gevaar komt door persoonlijke omstandigheden of gedragingen.

Kennelijk menen sommigen dat verzoeker, door de persoon met wie hij samenwoont, omgaat met mensen die hij beter zou mijden. Op die manier wordt verzoeker op onaanvaardbare wijze ernstig gebrandmerkt";

dat hij voorts betoogt dat de weigering om hem te bevorderen, waartoe wordt besloten op een ogenblik dat de sollicitaties voor een betrekking van directeur in het kader van federale politie worden geëvalueerd, een benoeming in de weg dreigt te staan, aangezien de geambieerde bevordering als een bewijs wordt beschouwd dat men echt bekwaam is om leiding te geven; dat hij preciseert dat de bepalingen betreffende de federale politie op 1 januari 2001 van kracht worden en dat de CDBC op die datum ophoudt te bestaan;

Overwegende dat de verwerende partij op de terechtzitting het morele nadeel betwist dat verzoeker aanvoert en daarbij verwijst naar arrest nr. 91.705 van 19 december 2000; dat ze aanvoert dat de ten laste gelegde feiten recent zijn en niet openbaar gemaakt zijn; dat ze argumenteert dat voor benoemingen in een leidinggevend ambt bij de federale politie, objectieve examengedeelten worden georganiseerd en niet de Minister van Justitie, maar die van Binnenlandse Zaken bevoegd is;

Overwegende dat de bestreden handeling is bekendgemaakt door vermelding in het Belgisch Staatsblad van 6 december 2000; dat die handeling motieven bevat waarin gewag wordt gemaakt van een aan de gang zijnde gerechtelijk vooronderzoek en van het risico dat verzoeker inhoudt "doordat hij omgaat met mensen die hij beter zou mijden"; dat de krantenkop van een artikel over verzoeker uit "La Dernière Heure" van 8 september 2000 als volgt luidt: "Duistere relaties van een commissaris - na zomerschandalen bij de G.P. wordt een leidinggevend ambtenaar bij de CDBC verwijderd"; dat verzoeker dus terecht vreest dat de bestreden handeling een verdenking op hem doet wegen die afbreuk doet aan zijn eer en zijn reputatie in zijn werkkring; dat een dergelijk moreel nadeel ernstig is en niet kan worden goedge maakt door een annulatiearrest, aangezien de nietigverklaring kan worden uitgesproken op grond van een middel dat los staat van het waarheidsgehalte van de ten laste gelegde feiten en vooral van de geruchten waartoe de weigering van verzoekers kandidatuur aanleiding kan geven; dat de

bestreden handeling niet alleen tot gevolg heeft dat verzoeker een bevordering door verhoging in weddeschaal wordt geweigerd; dat hij ook de kans dreigt te mislopen om ooit nog een leidinggevend ambt bij de federale politie te bekleden; dat het gevaar voor een moeilijk te herstellen ernstig nadeel vaststaat;

Overwegende dat voldaan is aan de twee voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die vervuld moeten zijn opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan worden bevolen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Geschorst wordt de tenuitvoerlegging van het ministerieel besluit van 22 november 2000 waarbij geweigerd wordt Jean-Marie LEQUESNE door verhoging in weddeschaal tot weddeschaal 1D te bevorderen in een betrekking van gerechtelijk afdelingscommissaris die op 1 april 2000 vacant is verklaard.

Artikel 2.

Overeenkomstig artikel 3, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, zal van dit arrest per fax kennis worden gegeven.

Artikel 3.

De onmiddellijke tenuitvoerlegging van dit arrest wordt bevolen.

Artikel 4.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op vier januari tweeduizend en één door :

Mevr. DAURMONT, staatsraad, wnd. voorzitter,
de Hr. HARMEL, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

O. DAURMONT.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.